

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНІЕ.

ПРИЖЕСНИ
СЪСТАВИЛИ
ИЗДАЛИ
ИЗДАНИЕ 1871

18,453

ГОД. 7.

ЦАРИГРАДЪ, ЯННУАРИЙ 1871.

БРОЙ 1.

РАЗМЫШЛЕНИЯ ЗА НОВА-ТА ГОДИНА.

“Честита ви Нова-та година” е едно отъ най общы-тъ изречения между чловѣцы-тъ; защото ако и да иматъ всички-тъ народи различни календари, и всички-тъ не поченватъ години-тъ на сѣщо-то врѣме пакъ почти всички-тъ народи, и варварскы-тъ и образованы-тъ въ начало-то на новѣ-тъ си години употребяватъ нѣкаквы особны поздравленія къмъ приятели-тъ си и познаницы-тъ си и имъ желаятъ “Честита нова година.”

Всякой особенъ чловѣкъ има свой-тъ си день, който день е день-тъ или на рождество-то му или день-тъ на имени-то му, и това бива за него едно особно врѣме въ което да приима поздравленія отъ приятели-тъ си. Христіани-тъ иматъ особны нѣкои празници, като Рождество Христово и Въскресеніе и други които сѣ за особно споменуваніе на великы-тъ събитія въ исторіи-тъ на Христіанскѣ-тъ вѣрѣ. Така и други-тъ вѣрѣ по свѣта иматъ свои-тъ въспоменувателны дни и врѣмена. Но начало-то на единъ новѣ година не прилича на тѣзи, а е общъ празникъ, да речемъ, за всякой-тъ родъ чловѣчески. Египтянинъ-тъ, Елиинъ-тъ, Евреинъ-тъ, Кытаецъ-тъ, Индеецъ-тъ, Арапинъ-тъ, Европеецъ-тъ, всички съучаствуватъ въ новогоднны-тъ поздравленія и ся радуютъ че ся намѣрватъ живы и здравы да поченятъ още единъ година. Въ туй врѣме и ный да не забравимъ свѣрскы-тъ сѣ които Създателъ-тъ е свѣрзалъ насъ за всички-тъ ни съчловѣцы по всич-

кый-тъ свѣтъ и да имъ желяемъ единъ честитѣ година. Като разгледамы състояніе-то гражданско, умствено и душевно на всички-тъ народы колкото сѣ по свѣтъ-тъ, ако смы чловѣколюбцы не ще ли желяемъ тѣзи години дано да бжде честита въ всяко отношеніе за тѣзи народы? Просвѣщени-тъ народи да станятъ още по просвѣщени; неучени-тъ народи да приематъ ученіе; варварскы-тъ и потъмнѣлы-тъ народи да ся укротятъ и просвѣтятъ; угнѣтени-тъ и потѣпкувани-тъ народи да получатъ правдини-тъ си; кръвопролитіе да прѣстане, насилствіе, вражда и грабежъ да исчезнатъ; сѣ единъ рѣчь всички-тъ да бждатъ честити — тѣзи сѣ добры желанія. Но това само мечтаніе ли е? Само една фантазія ли е, за който не трѣба чловѣцы-тъ да мислятъ?

Всякой-тъ чловѣчески родъ е съставенъ отъ народы, а тѣзи народы сѣ съставены отъ семейства, и тѣзи семейства отъ частны или особны лица. Добры-тъ ни желанія за благополучіе-то на всички-тъ чловѣцы може бы да нѣматъ дѣйствіе вънъ отъ тѣсно-то окръжіе въ което ся намѣрваме, но нѣма ни единъ отъ насъ който да е свѣсѣмъ безъ вліаніе; слѣдователно всякой единъ етъ насъ има своиъ собственѣ дльжносты относительно за тѣзи толкозъ желяемѣ цѣль. Че други-тъ не правятъ дльжности-тъ си това не е извиненіе за мене, защо да не мислѣмъ и защо да ся не трудѣмъ никакъ за изпълненіе-то на онуй който Създателъ-тъ е наложилъ върхъ мене като особнѣ мои дльжносты и за който Той ще поиска отчетъ отъ мене,

за което трѣба да отговорѣ за себе си а не за другыго.

Всякой единъ който ся потруди споредъ силъ-тъ си да направи честиты оиѣзи съ които има съобщеніе прѣзъ тѣзи години, ще види туй слѣдствіе отъ трудове-тъ си, ако не друго, че той самъ ще бѣде честитъ; защото Създателъ-тъ е подчинилъ насъ подъ тойзи законъ, че който ся не грижи и не работи за добро-то на другы-тъ, той никога не може да бѣде честитъ. Само тойзи който отъ искрено сѣрдце работи за благополучіе-то на оиѣзи които сѣ около него, и ся труди да прави дѣца-та си, братія-та си, сестры-тъ си, родители-тъ си, съсѣды-тъ си и съгражданы-тъ си честиты и благополучны, само той е благополученъ. Едно малко дѣте като е възбудено отъ туй желаніе може да доноси на много сѣрдца радость и утѣшеніе. Простый-тъ сироманъ и бескнижный-тъ человекъ може голѣмо добро да извърши и много сѣрдца да зарадува когато постѣпва споредъ туй правило на животъ-тъ.

Читателю! Желайъ ви честитъ годинъ; годинъ пълнъ съ благословенія Божіи, годинъ на успѣхъ въ всякъ полезнъ наукъ, и на наслажденіе на всяко истинно добро. Почитѣ и послѣдуйте годинъ-тъ съ усѣрдны и искренны молбы къмъ Оногова който опрѣдѣлява животъ-тъ ви и смърть-тъ ви, дано бы Той благоволилъ да бѣде тази найчестита-та година, койшто сте до сега видѣли, година въ кояшто ще влѣзете въ по вътрешно понятіе на Неговъ-тъ любовъ и благодать, по здраво да ся вкорените въ вѣрѣ-тъ на Господа и Спася Иисуса Христа, и по вѣрно да служувате на Него, който вы е искупилъ отъ смърть съ бесцѣннъ-тъ си кръвъ, и комуто сте задължени за всичко що имате. Познахте ли скривше-то отъ любовъ, радость и утѣшеніе що има въ Иисуса Христа? Вкусихте ли отъ Неговъ-тъ благодать? Прѣпорѣчавайте Го на всички-тъ. Трудѣте ся да утѣшавате скѣрбны-тъ, да помагате на бѣдны-тъ, да наставяте неучены-тъ и да поправяте заблуждающы-тъ ся. Трудѣте ся тѣзи години да правите другы-тъ честиты и Богъ ще направи тѣзи да е на васъ *Честита година.*

СЛОВО ЗА ДѢЦА-ТА.

КНЯЗЬ НА МИРЪ.

Исаія 9: 6.

Това е едно отъ имена-та Иисусовы. Пророкъ Исаія говоряше за Него седмъ стотинъ години прѣди да дойде още Иисусъ на свѣтъ-тъ. Той прѣдказуваше много любопытны нѣща за Него. Между другы, той каза че име-то Му ще ся нарече Чуденъ. Послѣ той слѣдуваше да казува каквы ще бѣдѣтъ тѣзи имена. Едно име е Свѣтникъ, друго име е Вѣченъ Богъ, друго е Вѣчный Отець, а друго *Князь на миръ*, и за това послѣдне име е дѣто искамы сега да говоримъ. Колко сладко е това име! А пакъ колко прилично ся отдава на Иисуса Христа. Когато ангелы-тъ пѣяхъ надъ новороденый-тъ младенець Спаситель, като лѣжеше въ яслѣ-тъ, пѣснь-та имъ бѣше "Слава въ вышныхъ Богу, на земѣ-тъ *миръ*, въ человекы-тъ благоволеніе." Иисусъ дойде на нашій-тъ свѣтъ за да прави миръ. Дойде за да примири человекы-тъ съ Бога. Свято-то Писаніе ни обявява че има една распря между Бога и человекы-тъ. Тѣзи распрѣ, ный смы които захванѣхмы, защото сгрѣшихмы противъ Него, и като постоянствуваме и слѣдуваме въ грѣхъ-тъ продължава ся и ся увеличава тази распря.

Ако двѣ момчета или двѣ момичета ся скарать помежду си, не знаете ли какъ правять? Не искать да ся сблизять, и едно-то не поздравява друго-то. Така усѣщамы и така постѣпваемы къмъ Бога. Има голѣма распря помежду ны. Но Иисусъ дойде да ны примири за да имамы миръ съ Бога. Това е една причина защо ся нарича Той *Князь на миръ*. Той прави миръ не само между Бога и человекъ, но и между человекы съ человекы, и ты поучава какъ да ся обычатъ и да живѣять мирно и съгласно; прави миръ и между народы-тъ и като дойде врѣме-то когато всички-тъ народи ще го познахтъ и по негово-то ученіе ся управяватъ, тогазы и боеве-тъ ще прѣстанѣтъ отъ свѣтъ-тъ. Не ще да има вече кръвопролитіе, убійства и разоренія, но всички ще имать миръ.

Слово-то ни днесъ е какъ прави Иисусъ за да има миръ между человекы-тъ. Има три нѣща които Той дава на свои-

тѣ си послѣдователи, и тѣзи три нѣща съдѣйствовувать за да станжтъ тѣзи чело-
вѣцы мирны. Тѣзи три нѣща ако ги за-
помните ще имате три-тѣ главны раздѣ-
ленія на слово-то ми.

1. Първо-то нѣщо, което Исусъ като
Князь на миръ дава на послѣдователи-
тѣ си, е *миренъ языкъ*. Колко малкъ е-
динъ удѣ е языкъ-тѣ, а пакъ колко го-
лѣмо зло може той да стори! Отъ една
малка искрица по нѣкогажъ запала ся
единъ огнь който ще слѣдува да плам-
ти и да фучи додѣ най сетиъ изгори
много къщи и направи голѣмы пагубы,
и на животъ-тѣ и на имотъ-тѣ. Еванге-
ліе-то казва че *языкъ-тѣ е огнь*. Нѣ-
колко горчивы яростны думы несмыслен-
но изричаны колко зло сж сторили! Раз-
валили сж къщи, раздѣлявали сж прия-
тели и правили съсѣды и съграждани да
ся карать и често сж ставали и причина
за продължителны и кървавы боеве ме-
жду народы и царства! Св. Писаніе ка-
зува че животъ и смърть сж подѣ властѣ-
тѣ на языкъ-тѣ. Много челоуѣцы сж
были убити отъ жестоки думы изрича-
ни на тѣхъ, и языкъ-тѣ твърдѣ мачно
ся управлява.

Единъ челоуѣкъ на име Памбо, до-
шелъ единъжъ при единъ священнопро-
повѣдникъ и поискалъ да земе отъ него
урокъ отъ Свято-то Писаніе. Проповѣд-
никъ-тѣ далъ му тойзи стихъ отъ Псал-
мы-тѣ: “Рѣкохъ ще внимаѣжъ на пѣтища-
та си, за да не съгрѣшавамъ съ языкъ-
тѣ си.”

Като прѣговарялъ тѣзи думы нѣколко
пѣти, съгнѣлъ книгъ-тѣ и ѣхъ върнѣлъ
на проповѣдникъ-тѣ и казалъ: “Додѣ
не ся науча да турѣжъ това въ дѣйстви-
е ще да слѣдувамъ повече въ ученіе-
то.” Тогажъ отишелъ и слѣдъ нѣколко
мѣсецы проповѣдникъ-тѣ го видѣлъ и го
попыталъ, защо не идува да земе още
единъ урокъ. Той отговорилъ, че още не
былъ научилъ да уривава языкъ-тѣ си.
Четыридесетъ години минѣли и пакъ той-
зи челоуѣкъ далъ сжщій-тѣ отговоръ на
едного който му споменѣлъ за Христи-
анскъ-тѣ вѣрѣжъ. Погрѣшка-та на тозъ
челоуѣка была че той ся опыталъ въ
своѣжъ-тѣ си силѣ да уривава языкъ-тѣ
си. Ако бѣше отишелъ при Исуса Князь-
тѣ на миръ и бѣше просилъ отъ Него по-
мощь, той щѣше скоро да научи пър-

вый-тѣ урокъ що му бѣ далъ проповѣд-
никъ-тѣ.

Свято-то Писаніе казва че челоуѣкъ
може всякой видъ звѣръ и гадъ да у-
крати, но никой челоуѣкъ не може да
украти языкъ-тѣ. Истина е че никой че-
лоуѣкъ не може отъ себе си това да
прави; но ако повыкамы на помощь И-
суса, тогава можемъ. Той дава на свои-
тѣ миренъ языкъ, и ги поучава да го-
ворять сладки и кротки думы. Соломонъ
е казалъ: Мекъ отговоръ отвраща гнѣвъ.
Исусъ учи какъ да давамы таквызъ от-
говоры.

Прѣди малко четохъ едно повѣство-
ваніе за двама селяны който были много
гнѣвни единъ на другъ. Тѣ не были по-
слѣдователи на тойзи Князь на миръ-тѣ.
Нито единый-тѣ нито другый-тѣ былъ
пріялъ отъ Исуса тойзи даръ, миренъ
языкъ. Единый-тѣ намѣрилъ на другый-
тѣ прасе-то на вѣнъ, уловилъ го, и, отъ
зложъ за да направи нѣкакъжъ пакость
на съсѣдѣ-тѣ си, извадилъ ножъ-тѣ си и
прорѣзалъ двѣ дупкы въ кожъ-тѣ отъ
странъ-тѣ на гърло-то на горко-то пра-
се и като растворилъ кожъ-тѣ пѣхнѣлъ
прѣдній-тѣ му кракъ въ дупка-тѣ, щото
прасе-то не можало да го извади пакъ,
и тѣй го пуснѣлъ. Горко-то животно
куцало на три крака и квичало страшно.

Господаръ-тѣ му щомъ го видѣлъ трѣ-
гнѣлъ да търси на другый-тѣ кракъ-
тѣ. Немилостивый-тѣ отмъститель скоро
намѣрилъ злочестъ-тѣ кракъ, и извадилъ
ножъ-тѣ си та прорѣзалъ и отъ двѣ-тѣ
страны уста-та ѣ за да станжтъ два пѣ-
ти по широки отъ колкото бѣхъжъ.

Господаръ-тѣ на кракъ-тѣ като ѣхъ
видѣлъ съ тѣзи кървавы уста тозъ часъ
ся усѣтилъ кой е тозъ дѣто е сторилъ
това злодѣяніе. Завтекъ ся при него и
хванѣлъ силно да го укорява за туй вар-
варско дѣло. Но съсѣдѣ-тѣ ся обѣрнѣлъ
и му отговорилъ: “Отъ мене не е, за-
щото азъ нищо не съмъ направилъ на
кракъ-тѣ ти. Но да ти кажъ ли какъ е
станжло? Твоя-та крава като е поглед-
нѣла и видѣла мое-то прасе че куца,
толкозъ смѣшно ѣ ся е видѣло, щото
отъ смѣхъ раздрала е уста-та си.”

Сега какъ мыслите дѣца? Тѣзи двама
съсѣды ако слѣдватъ тѣй да си отмъ-
стятъ единъ на другый да ли щѣтъ
ся примири нѣкога? Никога нѣма да ста-

не миръ помежду имъ, и никога нѣма да ся обычатъ додѣ слѣдувать тѣй. Ако искамы да ся боримъ съ нѣкого и да му надвѣемъ, любовь е съ койкто да спечелимъ побѣдѣ-тѣ. Любовь, кротость и смиренъ языкъ съ оръжія-та ни ако искамы да покоряваме хора-та и да правимъ миръ.

Да видимъ тука единъ примѣръ какъ сполучилъ единъ человекъ съ тѣзи срѣдства. Господинъ Димчо и Господинъ Рачо были ближни съсѣди. Г. Димчо ималъ хубавъ градинъ и Г. Рачо ималъ много кокошки. Единъ день кокошки-тѣ хвъркнали прѣзъ плѣтъ-тѣ въ градинъ-тѣ и много ѣхъ поврѣдили и изрвали цвѣта-та. Г. Димчо вмѣсто да испяди кокошки-тѣ изъ градинъ-тѣ и послѣ като съсѣдъ да отиде при Рача и да му ся моли почтенно да държи кокошки-тѣ си у тѣхъ си, какво сторилъ? Влѣзълъ въ кѣщи та зѣлъ пушкѣ-тѣ и убилъ петь шесть отъ тѣхъ. Послѣ отишелъ при Рача съ голѣмъ гнѣвъ и рекълъ: “Г-нѣ Рачо, намѣрихъ отъ твои-тѣ кокошки въ моѣ-тѣ градинъ днесъ и ги убихъ, и ако дойдѣтъ още ще ги турѣмъ въ казанъ-тѣ. Това да знаешъ.”

Но Г-нѣ Рачо былъ единъ отъ тѣзи които иматъ *миренъ языкъ*. Той отговорилъ, “Много ми е жалъ, съсѣде, дѣто кокошки-тѣ ми вы сѣхъ обеспокоявали; ще ся потрудижъ да ги вардижъ у дома, щото таквозъ нѣщо пакъ да не стане. Выкатъ вы да ядемъ хлѣбъ. Заповѣдайте молижъ ви ся, да сѣднемъ наедно и да обѣдвамы.”

Г-нѣ Димчо отговорилъ, “Благодарѣмъ ви, не мож да дойдѣ сега. Молижъ ви ся, простѣте мя дѣте ви толкозъ неприлично говорихъ сега.” Уловили ся за рѣцѣ тѣзи двама съсѣди и станѣли искрени пріатели. Така Димчо не убилъ вече отъ Рачовы-тѣ кокошки.

Сега да ви кажѣ за другъ единъ человекъ. Единъ старецъ който живѣлъ въ градъ Филадельфіѣ въ Америкѣ. Исусъ му далъ единъ миренъ языкъ и както ще видите той знаелъ добръ да го употрѣбѣва. Старецъ-тѣ ималъ въ дворъ-тѣ си еднѣ крушѣ която давала таквызъ изрядны и сладкы крушы каквыто въ пазаръ-тѣ твърдѣ рѣдко ся нахождатъ. Около дворъ-тѣ имало стѣна и на стѣнѣ-тѣ отъ горѣ желѣзенъ пармаклѣкъ съ остри шипове. Едно лѣто

като узрѣли онѣзи крушы, едно момиче отъ съсѣды-тѣ много обыкнѣло да краде крушы-тѣ на стареца. Той видѣлъ нѣколко пѣти това момиче като ся вѣскачувало крадешкомъ на стѣнѣ-тѣ и вѣрвало по пармаклѣкъ-тѣ до дърво-то и тогазъ напѣляло кошницѣ съ крушы и ся вращало.

Какво направилъ старецъ-тѣ? Той напѣлялъ еднѣ кошницѣ отъ най избраны-тѣ крушы, и ѣхъ занесълъ самъ си на онѣзи кѣщи и поискалъ да ся види съ момиче-то. А име-то на момиче-то было Ревекка.

“Ревекко,” рекълъ старецъ-тѣ, “донесохъ ти нѣколко хубавы крушы.”

Ревекка смаяна го гледала и не знала що да му каже. А старецъ-тѣ слѣдувалъ: “Ревекко донесохъ тѣзи крушы нарочно за тебе. Даръ сѣхъ на тебе, защото виждамъ че много обычашъ крушы.”

Ревекка ся смутила много, учервила ся и рекла: “Не щѣмъ ги Г-не.” Но азъ съмъ увѣренъ рекълъ той, че ги искашь, инакъ не щѣше да ся качувашъ на толкозъ високо и опасно мѣсто за да ги берешъ. Онѣзи пармаклѣци, Ревекко, сѣхъ много остри, и ако ся прѣпѣнешъ като ходишь тамъ, страхъ мя е ще паднешъ и ще ся угрѣпишь, и тогазъ ще бѣде пагуба-та много повече отъ колкото струвать крушы-тѣ. Земи сега тѣзи крушы и недѣй ся излага тѣй несмысленно на таквѣзи опасность.”

Мыслите ли Ревекка да е дързнѣла пакъ да краде крушы отъ тогози добръ старецъ? Не. За това бѣдѣте увѣрени. Той ѣхъ побѣди съ мирный-тѣ си языкъ.

Първо-то нѣщо което Исусъ като Князь на миръ дава на послѣдователи-тѣ си е *Миренъ языкъ*.

(Слѣдува)

ГУБЕНИЕ НА ВРѢМЕ-ТО.

Всяка сутрина врѣме-то тя чака и тя пыта, Що мыслишь да правишь днесъ съ мене? Що му отговарятъ малкы-тѣ читатели? Да ли ги е срамъ да кажѣтъ истинѣ-тѣ?

Утрѣ е день-тѣ въ който обычатъ лѣниви-тѣ да работятъ, и за утрѣ ся приготвятъ да работятъ онѣзъ, които днесъ сѣхъ зяпали на горѣ на долу да ловятъ мухы-тѣ.

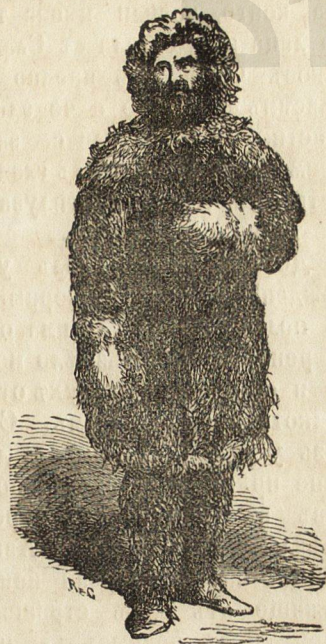
ОТКРЫТІЯ ВЪ СЪВЕРНЫЙ-ТЪ ОКЕАНЪ.

Ако погледне читатель-тъ картж-тж на Западно-то Полушаріе ще види че около Сѣверный-тъ полюсь има праздно мѣсто нарицаемо Сѣверный или Ледовитый океанъ, прѣзь който до сега корабь не е минуваль. Отъ много години на самъ искусни-тъ мореплаватели сж тѣрсили за да намѣрятъ проходъ, прѣзь Баффиновъ-тъ Заливъ, да прѣминжтъ въ Азіѣ прѣзь Беринговъ-тъ Проливъ. Баффиновъ-тъ Заливъ пріе името си отъ единъ такъизи испытователь Баффинъ, Англичанинъ въ 1616 л. както и Беринговъ-тъ проливъ отъ Беринга, който въ 1741 л. когато былъ въ службж-тж на Петра Великаго царь-тъ Россійский, открылъ проливъ-тъ. Подиръ тѣхъ и Капитанъ Кукъ, и Россъ, и Паррій и други славны плаватели испытывали сжщій-тъ прѣдметъ.

Въ лѣто 1845 Маія 19 два кораба англійскы съ 138 души подъ командж-тж на Съръ Джонъ Франклинъ отплавали отъ Англійж за Сѣверный-тъ океанъ снабдени съ хранж за тригодишно отсъствие. Юлія 6, 1845, единъ кытоловскый корабь гы срѣщяль въ Баффиновъ-тъ заливъ и отъ тогава до днесъ друго извѣстие не ся е пріемало за тѣхъ! Англійско-то правителство е проваждало различни кораби да тѣрсятъ нѣкое достовѣрно извѣстие за нещастіе-то на дързновенны-тъ плаватели конто сж станжли жертва на любоученіе-то си, и жалюща-та Госпожа Франклинова съ героическый-тъ духъ не рачи да прѣсѣче надеждж-тж си че нѣма да види любезный-тъ си съпругъ да ся върне пакъ, но и слѣдъ 25 години дѣятелно още слѣдва да употребява всички възможны срѣдства въ тѣзи работж на който животъ-тъ ѝ е посвятенъ.

Каго е имала доста голѣмо богатство, иждивила го е почти всичко-то въ снабдѣніе на разны експедици (походы) имающи за цѣль да тѣрсятъ Съръ Джонъ Франклина, и може бы да го намѣрятъ запрѣнъ отъ онѣзи ледове лишень отъ срѣдства за пжтуваніе. Англійско-то правителство и Американско-то, както и нѣколко частны лица Англичани и Американци спомагали сж богатоданно въ тѣзи иждивителны прѣдпріятія.

Въ лѣто 1853 Американско-то правителство даде единъ корабь *Адванс* съ 10 души отъ флотж-тж; даде и лѣкарственны-тъ потрѣбности и нужды-тъ астрономическы аппараты; Г-нъ Гринель и Г-нъ Пекодій дали двѣ хыляды лиры, и корабь-тъ отплаваль отъ Новъ Йоркъ подъ управленіе-то на Докгоръ Кейнъ, който далъ трудъ-тъ си безъ заплатж,

Д-ръ Кейнъ въ зимно облякло

наедно и съ еднж значителнж помощь отъ частны-тъ си срѣдства. Той былъ придружилъ по напрѣдъ като лѣкаръ еднж подобнж експедициѣ, която станжла на 1850 съ иждивенія отъ Г-на Гринела и така былъ придобылъ еднж опытность и при това още благородно-то му сърдце и ученолюбивый-тъ му умъ ся запалили отъ еднж неугасимж ревность, която постоянствовала и не ослабнувала нито въ студъ-тъ нито между ледове-тъ на Сѣверный-тъ океанъ.

Въ сжщо-то врѣме и Г-жа Франклинова отъ Англійж испратила два кораба за да помогнжтъ на другы нѣкои тѣрсители конто отсътствовали три години и давали причинж за страхъ да не бы и тѣ да сж пропаднажли. Намѣрили гы замрѣзжли въ ледъ-тъ дѣто были сѣдѣли запрѣни три дългы години. Имали още малко хранж но изгорили были корабь-тъ си. Съ неисказаннж радость пріели избавители-тъ си, и оставили и другый-тъ корабь и всички-тъ вървѣли по ледъ-тъ и по сухо-то и така ся върнжли наедно. Тѣ были първи-тъ человекы конто влѣзли прѣзь Беринговый-тъ проливъ и излѣзли прѣзь Баффиновъ-тъ заливъ. На 1854 единъ отъ проводены-тъ отъ Г-жж Франклиновж намѣрилъ въ рѣцѣ-тъ на туземцы-тъ Ескимо нѣколко вещи като ножеве, лажицы, часовницы и другы нѣ-

ща, които носили имена-та на лица които были съ Съръ Джонъ Франклинъ наедно и съвсѣмъ вѣроятно е че злощастны-тъ плаватели сж загинѣли отъ студъ и отъ гладъ петъ години слѣдъ отплаване-то си отъ Англиѣ.

Докторъ Кейнъ ималъ убѣждение че около Сѣверный-тъ полюсъ трѣба да има отворено и не замръзнуло море и съ по мекъ въздухъ отъ колкото има по насамъ. Съ тозъ умъ той ся опыталъ да мине прѣзъ Смитовъ-тъ проливъ въ Полярно-то море. Влѣзли въ ледъ-тъ 2-рый Авг. 1853 и на 20 намрили прибѣжище отъ една страшна буря подъ покрывъ-тъ на единъ островъ. Тамъ той оставилъ человекъ-тъ си и корабъ-тъ, и съ ладїѣ-тъ отишелъ на прѣдъ да изгледя краеморіе-то. Като не намѣрилъ безопасно мѣсто за зимовище той ся върнулъ и вързали корабъ-тъ за зимъ-тъ въ едно мѣсто което лежи на градусъ 78 шир. 70 длж.

Читатели-тъ да забѣлѣжатъ че тамъ дни-тъ и ноци-тъ не сж равни, сир. въ 24 часа да има день и ношь, но иматъ почти шесть мѣсеца день и тогазъ толкозъ врѣме ношь. Така отъ мѣсець Октомврія до Марта не ся вижда слънце-то. Прѣзъ всичка тѣзи дълга ношь съдѣли тѣзи пжтници тамъ затворени въ корабъ-тъ си, обвити въ кожусы. Яли отъ хранъ-тъ коѣто донесли и когато имъ ся искало да ядѣтъ прѣсно месо излѣзвали по ледъ-тъ и ловяли бѣли мечки и фоки и валры. Така прѣминѣли зимъ-тъ и въ Априлія Докторъ Кейнъ вървѣгналъ кучета-та си въ шайны-тъ и трѣгналъ къмъ сѣверъ. Мнозина отъ другари-тъ му страдали; четьрма съвсѣмъ ослѣбли отъ силно-то бльщеніе на слънечны-тъ лучы по бѣлый-тъ снѣгъ и Докторъ Кейнъ самъ си ся разболѣлъ и така само двамина могли да сполучатъ да стигнатъ до отворено-то море. Тѣзи двамата ся върнали и рассказали що видѣли тамъ. Тѣ стигнали были до 82-тъ градусъ, сир. само осмъ градуса далечъ отъ по-

Докторъ Кейнъ и другари-тъ му оставятъ корабъ-тъ въ ледъ-тъ.

люсъ-тъ и тамъ намѣрили отворено не замръзнуло море и разны животны като мечки и фоки съ много птицы.

Докторъ Кейнъ прѣминѣлъ още и вторъ-тъ зимъ тамъ и като видѣлъ вече че друга спасеніе пѣмало, и корабъ-тъ имъ не можалъ нито на прѣдъ нито назадъ да ся прѣкара прѣзъ ледове-тъ, направилъ едно смѣло рѣшеніе да оставятъ корабъ-тъ и да трѣгнатъ пѣший по ледъ-тъ съ надеждѣ да пристигнатъ до Данскы-тъ селедія на югъ. Събрали колкото хранъ и оружїя можали да носятъ въ шайны и земали и лекы-тъ ладїи съ които да прѣминѣтъ воды-тъ и трѣгнали. Слѣдъ 84 дена пътуваніе и много страданїя и прѣмеждїя пристигнали до малко-то селеніе Упернавикъ въ Гренландїѣ и тамъ като почакали малко дошли имъ на помощь пратены-тъ отъ правительство-то кораби които гы търсали, и така ся върнали въ Новъ Юркъ.

Докторъ Кейнъ прїелъ голѣмъ почетъ отъ Американско-то и Английско-то правителства, и медали и други свидѣлства отъ разны научны дружества. Здравіе-то му ся поврѣдило много и за промѣнаваніе на въздухъ-тъ той отишелъ на островъ Кубъ и тамъ умрѣлъ на 1856. Той былъ отличенъ не само за прѣдпрїемчивость-тъ на духъ-тъ ѿн, но и за

пространность-тъ на научны-тъ си понятія и за христiанскій-тъ си животъ. Той ималъ едно твърдо убѣждѣніе за истинность-тъ на Евангеліе-то; въ него ся утѣшавалъ и споредъ него ся трудялъ да управлява животъ-тъ си.

Горѣизложены-тъ картинкы го прѣдставяватъ първа-та какъ е ходялъ въ онѣзи студены мѣста, облѣченъ въ кожи, и втора-та когато съ съдружество-то си оставилъ корабъ-тъ *Адванс* замръзнулъ въ ледъ-тъ.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

ХРИСТОВО-ТО РОЖДЕСТВО.

Исаія 9; 6, 7.

1. Роди ся намъ едно Дѣте,
Всемирный, крѣпкый Царь;
Ей, Сынъ Давидовый дойде,
Небесный Господарь.
2. Всичкы-тъ земны племена
Ще му ся покорятъ;
И силы-тъ на небеса
Хвалѣ ще въздадѣтъ.
3. На слава-тъ му сѣ залогъ
Вси-тъ му имена:
Свѣтникъ, Чудецъ, Крѣпкый Богъ,
Отецъ на вѣчность-тъ.
4. Началство-то му ни прѣдѣлъ
Ще има, ни конецъ;
За вѣчно царство е дошелъ,
На миръ Князь и Отецъ.
5. Основа на прѣстоль-тъ му
Е правда и сѣдба;
Власть-та му дава все любовь
И миръ и истинѣ.
6. Роди ся намъ едно Дѣте,
Всемирный, Крѣпкый Царь;
Давидовъ, Божій Сынъ дойде,
Небесный Господарь.

ЗА ЛЪЖЖ-ТЪ.

Лъжа-та стигнѣ да е толкозь обща въ чловѣцы-тъ, щото и онѣзи дѣто ся гледатъ добродѣтели впадатъ по нѣкога въ този страшенъ грѣхъ, чрѣзъ който завърши дяволъ-тъ да измами Адама и Евѣ, и да ги обѣди да ядѣтъ отъ забраненый-тъ плодъ, и тѣй да прогнѣвѣтъ Бога да прокълне тѣхъ и потомцы-тъ имъ. И по-

неже и днесъ още, врагъ-тъ на наше-то спасеніе, дяволъ-тъ, стареа ся всякогы да измами съ лъжж-тъ чловѣцы-тъ и да ги завлѣче въ грѣхъ-тъ като го прѣдставя на тѣхъ подъ най привлекателны видове; за туй не ни ся види излишно да говоримъ малко и за лъжж-тъ и да испытаны колко сѣ видове-тъ ѣ, и кое е наказаніе-то ѣ, за да познаемъ противъ кой ужасенъ грѣхъ имамы да ся боримъ, и да зарадимъ да ся въоружимъ добрѣ, да не бждемъ побѣдени на бой-тъ, защото загинваніе-то ни ще е явно тогазы.

Нека издиримъ първо съ колко начина говоримъ лъжж-тъ, защото единъ повтѣря лъжж-тъ, койкто е чулъ отъ другы-го и повѣрвалъ като истинѣ, безъ да ся постарее, долѣ не ѣж е повторилъ, да ся извѣсти да ли това нѣщо е истинно; другъ говори лъжж-тъ на глумѣ; другъ ся общава за хылады работы, а ни еднаж не свършва; другъ свидѣтелствува върхъ ближный-тъ си лъжливо свидѣтелство; а другъ крои лъжы. Има и другы много видове лъжы който равно както и по горы-тъ, длъжни сме да радимъ всякогы да отбѣгнуваме отъ тѣхъ, защото заплата-та имъ е вѣчна-та смъртъ.

Лъжа-та е отъ онѣзы грѣхове, който не равно повѣрѣдатъ и оногось що ги говори, и оногось що ги слуша; зашто повѣрѣда оногось що ѣж говори, и прави го омразенъ на всинца; повеже никой не почита лъжливый-тъ, никой го нѣма на честь, никой го не обыча, никой не ся благодари отъ съдружество-то му, никой го не вѣрува, макаръ и истинѣ да говори, никой му не заема нищо, защото ся бои да не бы ся отрелъ отъ длъгъ-тъ си; съ еднаж рѣчь всички го прѣзиратъ, всички-тъ ся гнѣсятъ отъ него. Повѣрѣда и оногось който слуша лъжж-тъ и ѣж вѣрва, защото нѣкой пѣтъ го прави да ся труди напразно, другый пѣтъ да повѣрѣда имотъ-тъ си, другый пѣтъ да хвърля въ опасность животъ-тъ си, и най сетнѣ може бы да погуби и самъ-тъ си душѣ.

Истинолюбецъ-тъ е рабъ Божій, защото Богъ е истина. "Азъ съмъ пѣтъ и истинѣ и животъ." (Іоан. 14; 6.) Истинолюбецъ-тъ вѣрватъ всякогы и вредъ. Лъжецъ-тъ е рабъ на дяволъ-тъ, защото дяволъ-тъ е баща и измыслитель на лъжж-тъ. Който говори лъжж отъ свои-тъ

си говори, защото като синъ и рабъ на дяволъ-тъ подражава бащъ си, "защото е лъжець и баща му" (Иоан. 8; 44.). За това и Евангелистъ Иоаннъ изважда внѣтъ отъ царство-то небесно лъжцы-тъ, и счислява ги съ псета-та, съ магесницы-тъ, съ убійцы-тъ, съ идолопоклонницы-тъ и пр. Откр. 22; 15.

Ветхий-тъ Завѣтъ ни прѣдставя много примѣри за трепетны-тъ мученія които привлекохъ върхъ себе си лъжцы-тъ, но ги оставямы, защото сж безчетни и казвамы само единъ примѣръ отъ Новый-тъ Завѣтъ, който самъ може да вкара страхъ и трепетъ въ душъ-тъ на чело-вѣка, и да го направи да отбѣгва за на-прѣдъ отъ проклѣтъ-тъ лъжъ.

Най напѣдъ като ся проповѣдала хри-стианска-та вѣра, понеже были малцина повѣрвали-тъ въ Христа, и ся обычали помежду си много повече отъ колкото ся обычатъ днесъ християны-тъ, защото тегленія-та и гоненія-та ги правили ка-то едно домородіе, и кой що ималъ бы-ло общо; защото който дохождалъ на християнскъ вѣрж, продавалъ що ималъ, и го донасялъ та го полагаалъ при нозѣ-тъ на апостолы-тъ. Онова врѣме единъ че-ловѣкъ на име Ананія ималъ нивж, който продалъ съ съизволеніе-то на женъ си Сапфирж и донеслъ еднж часть отъ цѣнж-тъ при Апостолы-тъ и реклъ, че само за толкозъ былъ продалъ нивж-тъ. А Петръ като позналъ че лъже, реклъ му: Ана-ніе, защо испълни Сатана сърдце-то ти да кажешъ лъжъ на Святаго Духа? ни-ва-та и цѣна-та ѝ бѣхж на твоѣж-тъ власть, защо си искалъ да излъжешъ и да отдѣлишь за себе си отъ цѣнж-тъ на нивж-тъ си? Ако ѣж държеше не бѣше ли твоя? и като ѣж продаде не бѣше ли на власть-тъ ти? Защо жури това намѣ-реніе на сърдце-то си? не си казалъ лъжъ на челоуѣцы но на Бога. И Ана-нія като чулъ това, тутакси паднжлъ и умрѣлъ. А слѣдъ три часа като дошла Сапфира и не знаяла туй що бѣ станж-ло, увѣрила и тя че за толкозъ продали нивж-тъ, тогазъ Петръ ѝ реклъ: Защо ся наговори ты съ мъжа си да излъже-те Господа? ето тѣзи дѣто погребохж мъжа ти, сега и тебе ще изнесжтъ, и тутакси паднжла и издѣхнжла. Дѣян. 5; 1. и пр.

Но, ще режтъ нѣкои, защо тогазъ

Богъ наказваше толкозъ лъжцы-тъ, а днесъ ги оставя ненаказаны? Защото и-ма другъ животъ, въ който ще бѣде въздаяніе на всякого; но кой може да каже на здраво че не наказва Богъ лъж-цы-тъ и на този свѣтъ? една поврѣда на имотъ, една неиспѣлима болѣсть, е-дны слѣдъ другы пагубы (зарари), да ли не сж праведно-то наказаніе заради лъ-жы-тъ ни и другы-тъ наши злины? по-ный като нещемъ да прилѣпимъ умъ-тъ си къмъ Бога, отдавамы всички тѣзи злостастія на случай-тъ.

Но и хладнокрѣвны ако смы заради приврѣмненны-тъ пагубы или злостастія, и хладнокрѣвни ако смы заради уваже-ніе-то и чести-ты на свѣтъ-тъ, поне за-ради страхъ-тъ на вѣчно-то мъченіе, заради страхъ-тъ да не чѣемъ трепет-ный-тъ гласъ Господень който ще ни рече въ страшный-тъ день на сждъ-тъ: *Идѣте отъ мене проклѣти въ вѣчный-тъ огнь, който е приготвенъ за дяволъ-тъ и за ангелы-тъ му.*" (Мат. 25; 41.) По-не за туй да зарадимъ колкото можемъ да не паднемъ вече въ този страшенъ грѣхъ, въ проклѣтъ-тъ лъжъ, която ще ни произведе много по голѣмж пагубж неже полжъ.

ИЗВѢСТІЕ.

 Почневамы седмж-тъж годиня на Зорницж-тъж съ поздравленія къмъ всѣкы-тъ си читатели съ които смы ся разговарямы прѣзъ прѣминжлж-тъж годинж. Желамъ и съ това да из-разимъ благодарность-тъж си къмъ по-чтенны-тъж гражданы Болгары, които, или писменно или устно сж ны насърд-чавали въ това дѣло, и сж показвали оцѣняваніе-то си на нравственно-то и умственно-то вліяніе на листъ-тъж ни.

Умолявамы почитенны-тъж си Настоя-тели да внесжтъ (колькото не сж още испълнили тѣжи длѣзисность) спомоще-ствованія-та, и да ни извѣстятъ съ вѣрме за число-то на спомоществова-тели-тъж.

Зорница-та ся издава всякой мѣсець. Цѣна-та на годишно-то спомоществованіе е,

За Цариградъ гр. 5 ср.
За на внѣ съ пощж „ 40 „

Писма-та и спомоществованія-та да ся отправятъ до Г-на А. Л. Лонгъ редактора, въ Ц-градъ Джамлж-ханъ, или въ Перж, Куле-папусу Н-о 4.